

- I. Po zapoznaniu się z aktami sprawy proszę przygotować apelację, jako adwokat Ryszard Morawski - obrońca oskarżonego Romana Kamińskiego, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do wniesienia apelacji, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.
- II. Należy przyjąć, że:
 - 1) we wszystkich pismach procesowych oraz protokołach, wyrokach i uzasadnieniu wyroku oraz innych dokumentach znajdują się własnoręczne podpisy uprawnionych osób – za wyjątkiem zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r., dotyczącego wysokości zarobków uzyskiwanych przez Romana Kamińskiego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, na którym oskarżony podrobił podpis właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego;
 - 2) w protokołach przesłuchania świadków i podejrzanego podano serię i numer dowodu osobistego przesłuchiowanych osób oraz ich PESEL; wskazano też organ, który wydał dowód osobisty;
 - 3) w aktach znajduje się informacja z Krajowego Rejestru Karnego, z której wynika, że oskarżony Roman Kamiński był karany wyrokami Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 24 maja 2011 r., sygn. akt II K 322/11 i z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, a dane zawarte w tej informacji są zgodne z treścią odpisów tych wyroków, które znajdują się w aktach;
 - 4) pokrzywdzeni oraz Roman Kamiński zostali pouczeni w sposób właściwy, zgodny z przepisami, o swoich uprawnieniach oraz obowiązkach;
 - 5) dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy świadków nie zostały zamieszczone w protokołach ich przesłuchania i protokole rozprawy; dane te zamieszczono w załącznikach do protokołów (art. 148 § 2a k.p.k.) i znajdują się one w odrębnym załączniku adresowym – załączonym do akt sprawy wyłącznie do wiadomości organu prowadzącego postępowanie;
 - 6) sprawa początkowo toczyła się w postępowaniu przygotowawczym pod sygnaturą Ds. 422/15 i RSD 458/15, a po wznowieniu prawomocnie umorzonego postępowania pod sygnaturą Ds. 654/15 i RSD 678/15;
 - 7) w aktach znajduje się postanowienie prowadzącego postępowanie przygotowawcze z dnia 13 lipca 2015 r. o powołaniu biegłego z zakresu badania pisma ręcznego w osobie Leszka Białego oraz pisemna opinia tego biegłego z dnia 27 lipca 2015 r., z której wynika, że znajdujący się na zaświadczeniu z dnia 6 lipca 2015 r., dotyczącym wysokości zarobków uzyskiwanych przez Romana Kamińskiego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, podpis o brzmieniu „Robert Matuszewski” nie został nakreślony przez Roberta Matuszewskiego, lecz został nakreślony przez Romana Kamińskiego; w aktach znajduje się też materiał porównawczy pobrany od Roberta Matuszewskiego i Romana Kamińskiego,

który biegły wykorzystał przy przeprowadzonych badaniach przedmiotowego podpisu i przy sporządzaniu opinii;

- 8) w aktach znajduje się oryginał faktury z dnia 22 października 2015 r. – wystawionej przez firmę „TV - Sprzęt”, którą Piotr Walasek przedłożył w trakcie przesłuchania go w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego, a z której wynika, że nabył on tego dnia w tej firmie telewizor marki Sony wartości 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD marki Sony o wartości 400 złotych (przedmioty te znajdowały się w jego domu letniskowym);
- 9) w aktach znajduje się oryginał faktury z dnia 26 października 2015 r. - wystawionej przez firmę „Unix”, którą Marek Lisek przedłożył w trakcie przesłuchania go w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego, a z której wynika, że w dniu 26 października 2015 r. nabył on w tej firmie komputer marki Dell o wartości 2 500 złotych;
- 10) w aktach znajduje się sporządzony w dniu 29 października 2015 r. protokół oględzin domu letniskowego należącego do Piotra Walaska – z protokołu wynika, że okno w drzwiach tarasowych zostało wybite, a przy oknie tym ustawione są na podłodze wewnątrz domu: telewizor marki Sony i odtwarzacz płyt CD marki Sony; nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę czynu;
- 11) w aktach znajduje się sporządzony w dniu 29 października 2015 r. protokół oględzin samochodu Audi A3, numer rej. PGN 1234, należącego do Marka Liska – z protokołu wynika, że bagażnik samochodu został uszkodzony, widoczne są ślady odkształceń wskazujące na działania zmierzające do podważenia klapy bagażnika, uszkodzony został mechanizm zamykający bagażnik – nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę czynu;
- 12) w aktach znajduje się oryginał faktury z dnia 13 listopada 2015 r. - wystawionej przez Zakład Naprawy Pojazdów „Błysk”, którą Marek Lisek przedłożył w trakcie przesłuchania go w charakterze świadka w toku postępowania przygotowawczego, a z której wynika, że koszt naprawy uszkodzeń, których dokonał w jego samochodzie marki Audi A3 Roman Kamiński, wyniósł 560 złotych;
- 13) w aktach sprawy znajduje się informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną, z której wynika, że Roman Kamiński nie posiada żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec niego postępowań podatkowych;
- 14) Roman Kamiński został zaznajomiony z aktami postępowania przygotowawczego i poinformowano go, jakie materiały z tych akt, stosownie do wymogów art. 334 § 1 k.p.k., będą przekazane sądowi wraz z aktem oskarżenia (są to materiały znajdujące się w zadaniu oraz materiały, co do których, zgodnie z poleceniem, należy założyć, że znajdują się w aktach sprawy);
- 15) w stosownym terminie wydano postanowienie o zamknięciu dochodzenia.

- III. Sporządzając apelację lub opinię, należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem osoby, która – zgodnie z treścią zadania – powinna złożyć podpis pod tym pismem.
- IV. W przypadku sporządzenia apelacji należy przyjąć, że sądem odwoławczym jest Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział IV Karny Odwoławczy, ul. Aleje Marcinkowskiego 32, 61-745 Poznań.
- V. Data rozwiązania zadania winna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

POSTANOWIENIE

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie, na podstawie art. 303 k.p.k. w zw. z art. 325a § 1 i 2 k.p.k.

postanowił:

wszczęć dochodzenie w sprawie podrobienia podpisu Roberta Matuszewskiego na zaświadczeniu z dnia 6 lipca 2015 r. dotyczącym wysokości zarobków uzyskiwanych w prowadzonym przez niego zakładzie przez Romana Kamińskiego, tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

Uzasadnienie

Z zebranych materiałów wynika, że Roman Kamiński podrobił podpis Roberta Matuszewskiego na zaświadczeniu z dnia 6 lipca 2015 r., a dotyczącym wysokości zarobków, jakie Roman Kamiński miał uzyskiwać w należącym do Roberta Matuszewskiego Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”.

(podpis policjanta)
Andrzej Szymański

Zakład Naprawy Samochodów „Max”
w Gnieźnie

Gniezno, dnia 6 lipca 2015 r.

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Zaświadczam, że Roman Kamiński urodzony 20 stycznia 1990 r. w Gnieźnie, syn Andrzeja i Ewy z domu Michalska, zamieszkały przy ul. Krótkiej 8 w Gnieźnie jest zatrudniony w prowadzonym przeze mnie Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, położonym w Gnieźnie, na umowę o pracę na czas nieokreślony i uzyskuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 4 500 złotych brutto miesięcznie.

Zaświadczenie wydaje się w celu przedłożenia w Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie w związku ze staraniem się przez Romana Kamińskiego o pożyczkę na zakup samochodu.

*Imienna pieczęć Roberta Matuszewskiego
oraz odręczny podpis o brzmieniu „Robert Matuszewski”*

II K 322/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2011 r.

Sąd Rejonowy w Gnieźnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Kalinowski

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Nowak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie Jacka Kosmali

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2011 r. sprawy karnej Romana Kamińskiego

urodzonego w dniu 20 stycznia 1990 r. w Gnieźnie, syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 stycznia 2011 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki Opel Astra o wartości 20 000 złotych na szkodę Teresy Wiśniewskiej, tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

1. Oskarżonego Romana Kamińskiego uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, popełnionego w sposób wyżej opisany, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

Na oryginale właściwy podpis (podpis sędziego)

Zgodność z oryginałem stwierdzam

Kierownik sekretariatu

(podpis i właściwa pieczęć)

Wyrok uprawomocnił się w dniu 1 czerwca 2011 r.

Sędzia Andrzej Kalinowski

(podpis i właściwa pieczęć)

Dane o odbyciu kary:

Roman Kamiński odbył karę pozbawienia wolności w okresie od 15 czerwca 2011 r. do 15 grudnia 2011 r.

Sędzia Andrzej Kalinowski

(podpis i właściwa pieczęć)

II K 433/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Gnieźnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Kalinowski

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Nowak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie Jacka Kosmali

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2012 r. sprawy karnej Romana Kamińskiego

urodzonego w dniu 20 stycznia 1990 r. w Gnieźnie, syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 marca 2012 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, dopuścił się kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej garaż wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki BMW X3 o wartości 140 000 złotych na szkodę Leszka Małeckiego, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

1. Oskarżonego Romana Kamińskiego uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, popełnionego w sposób wyżej opisany, tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

Na oryginale właściwy podpis (podpis sędziego)

Zgodność z oryginałem stwierdzam

Kierownik sekretariatu

(podpis i właściwa pieczęć)

Wyrok uprawomocnił się w dniu 28 sierpnia 2012 r.

Sędzia Andrzej Kalinowski

(podpis i właściwa pieczęć)

Dane o odbyciu kary:

Roman Kamiński odbył karę pozbawienia wolności w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r.

Sędzia Andrzej Kalinowski

(podpis i właściwa pieczęć)

Sygn. akt Ds. 422/15

RSD 458/15

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Gniezno, dnia 29 lipca 2015 r.

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie, uwzględniając dane zebrane w sprawie, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Romanowi Kamińskiemu**, synowi Andrzeja zarzut, że:

w dniu 6 lipca 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, działając w celu użycia za autentyczny, podrobił dokument w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” poprzez podrobienie na nim podpisu właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego, tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

(podpis policjanta)

Andrzej Szymański

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 29 lipca 2015 r. oraz pouczono o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami postępowania przygotowawczego, podania ustnie podstaw zarzutu, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutu.

(podpis podejrzanego)

Roman Kamiński

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Gniezno, dnia 29 lipca 2015 r., o godz. 10.15

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie

działając na podstawie art. 175 § 1, zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 270 § 1 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Podejrzanym podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Roman Kamiński**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Andrzej i Ewa z domu Michalska;

Data i miejsce urodzenia: 20 stycznia 1990 r. w Gnieźnie;

Miejsce zamieszkania: Gniezno, ul. Krótka 8;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: mechanik samochodowy;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: byłem skazany w 2011 r. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i w 2012 r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności; obie kary odbyłem w całości;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego.

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k.

Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)

Roman Kamiński

Podejrzanym nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)

Roman Kamiński

(podpis przesłuchującego)

Andrzej Szymański

Podejrzany wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawiony mi w dniu dzisiejszym zarzut zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Chcę złożyć wyjaśnienia.

Od 1 czerwca 2015 r. zostałem zatrudniony przez Roberta Matuszewskiego w należącym do niego Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, który znajduje się w Gnieźnie. Otrzymywałem wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Na początku lipca 2015 r. zauważyłem w jednym z autokomisów używany samochód marki BMW, który kosztował 35 000 złotych. Chciałem kupić ten samochód, ale nie miałem pieniędzy. Postanowiłem uzyskać pożyczkę w Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie. Obawiałem się, że przy tak niskich zarobkach nie otrzymam pożyczki.

Wiedziałem, że Robert Matuszewski przechowuje w szufladzie biurka swoją imienną pieczęć. Często opuszczał biuro i nie zamykał go. Przygotowałem w domu zaświadczenie, z którego wynikało, że zarabiam 4 500 złotych miesięcznie brutto. W dniu 6 lipca 2015 r. wykorzystałem nieobecność Roberta Matuszewskiego w biurze, wszedłem do biura, wyjąłem jego imienną pieczęć z biurka i przyłożyłem na przygotowanym zaświadczeniu. Następnie podpisałem się imieniem i nazwiskiem Roberta Matuszewskiego.

Sfałszowanym zaświadczeniem chciałem posłużyć się w banku, ale w nocy przemyślałem wszystko i następnego dnia zrezygnowałem ze swoich zamiarów. O swoim zachowaniu opowiedziałem Robertowi Matuszewskiemu. Dałem mu też sfałszowane przeze mnie zaświadczenie.

Bardzo żałuję swojego postępowania. W dniu 7 lipca 2015 r. doszło do rozwiązania mojej umowy o pracę w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” za porozumieniem stron.

Nic więcej nie mam do powiedzenia.

Przesłuchanie zakończono w dniu 29 lipca 2015 r. o godz. 11.15.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)
Andrzej Szymański

(podpis podejrzanego)
Roman Kamiński

(podpis protokolanta)
Ewa Panicz

Komenda Powiatowa Policji w Gnieźnie

Sygn. akt Ds. 422/15
RSD 458/15

POSTANOWIENIE

o umorzeniu dochodzenia

Dnia 10 sierpnia 2015 r.

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie
w sprawie przeciwko Romanowi Kamińskiemu
podejrzanemu z art. 270 § 1 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. oraz art. 322 § 1, 2 i 3 i art. 325a § 2 k.p.k.

postanowił:

umorzyć dochodzenie przeciwko Romanowi Kamińskiemu o czyn z art. 270 § 1 k.k. polegający na tym, że w dniu 6 lipca 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, działając w celu użycia za autentyczny, podrobił dokument w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” poprzez podrobienie na nim podpisu właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego – z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość przedmiotowego czynu.

UZASADNIENIE

Od 1 czerwca 2015 r. podejrzany Roman Kamiński został zatrudniony w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” należącym do Roberta Matuszewskiego. Wynagrodzenie podejrzanego zostało ustalone na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Na początku lipca 2015 r. Roman Kamiński postanowił kupić używany samochód marki BMW o wartości 35 000 złotych. Nie miał pieniędzy i dlatego chciał uzyskać pożyczkę z Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie. Obawiał się jednak, że nie otrzyma pożyczki z uwagi na niskie wynagrodzenie.

Podejrzany postanowił sfałszować zaświadczenie o wysokości swoich zarobków i przedłożyć je w banku. Przygotował więc w domu stosowny dokument, z którego wynikało, że w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” zarabia 4 500 złotych miesięcznie. W dniu 6 lipca 2015 r., wykorzystując nieobecność Roberta Matuszewskiego, wszedł do jego biura, wyjął z szuflady biurka imienną pieczętą Roberta Matuszewskiego i przyłożył ją na przygotowanym zaświadczeniu. Następnie podrobił na tym dokumencie podpis Roberta Matuszewskiego.

Roman Kamiński zrezygnował jednak z posłużenia się sfałszowanym zaświadczeniem w banku. W dniu 7 lipca 2015 r. zwrócił podrobione zaświadczenie Robertowi Matuszewskiemu i opisał mu przebieg zdarzenia.

Przedstawiony stan faktyczny jest niesporny. Podejrzany przyznał się do popełnienia zarzuconego mu przestępstwa i złożył wyjaśnienia zgodne z tym, co przedstawiono wyżej. Ustalenia te znalazły też swoje potwierdzenie w zeznaniach Roberta Matuszewskiego i opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego Leszka Białego.

Analiza zgromadzonego materiału prowadzi jednak do wniosku, że społeczna szkodliwość czynu, jakiego dopuścił się Roman Kamiński jest znikoma.

Wprawdzie podejrzany działał umyślnie, w celu posłużenia się sfałszowanym dokumentem w banku, ale z realizacji swojego zamiaru zrezygnował. Uczynił to dobrowolnie, tj. pod wpływem własnych wewnętrznych przemyśleń. Przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził skruchę. Jego działanie nie spowodowało żadnych ujemnych następstw. Podrobione zaświadczenie zwrócił Robertowi Matuszewskiemu.

Nie można również pominąć tego, że Robert Matuszewski wybaczył podejrzanemu, który jest dobrym pracownikiem i posiada pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Prawdą jest, że był w przeszłości karany, ale za przestępstwa o zgoła innym charakterze.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że społeczna szkodliwość czynu, jakiego dopuścił się Roman Kamiński jest znikoma i dlatego też, na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k., umorzono przeciwko niemu postępowanie.

(podpis policjanta)
Andrzej Szymański

Sygn. akt Ds. 422/15

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie, po zapoznaniu się z aktami sprawy w dniu 10 sierpnia 2015 r., na podstawie art. 325e § 2 k.p.k., zatwierdza powyższe postanowienie.

(podpis prokuratora)
Jarosław Lipiński

Informacja dla zdającego:

Powyższe postanowienie doręczono osobom uprawnionym do wniesienia zażalenia i pouczone je o ich prawach, w tym o terminie i sposobie wniesienia zażalenia. Żadna z uprawnionych osób nie wniosła zażalenia. Przedmiotowe postanowienie uprawomocniło się w dniu 31 sierpnia 2015 r.

Prokuratura Okręgowa w Poznaniu

Sygn. akt POIV Dsn 173.2015

POSTANOWIENIE

o wznowieniu prawomocnie umorzonego postępowania przygotowawczego

Dnia 6 października 2015 r.

Michał Jarecki Prokurator Prokuratury Okręgowej w Poznaniu

w sprawie prawomocnie umorzonego postępowania przeciwko Romanowi Kamińskiemu o czyn z art. 270 § 1 k.k. na podstawie art. 327 § 2 k.p.k.

postanowił:

wznowić prawomocnie umorzone, postanowieniem Policji z dnia 10 sierpnia 2015 r., sygn. akt Ds. 422/15 i zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie, postępowanie przygotowawcze przeciwko Romanowi Kamińskiemu o czyn z art. 270 § 1 k.k. polegający na tym, że w dniu 6 lipca 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, działając w celu użycia za autentyczny, podrobił dokument w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” poprzez podrobienie na nim podpisu właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego – z uwagi na ujawnienie się nowych istotnych faktów i dowodów, które nie były znane w poprzednim postępowaniu.

UZASADNIENIE

Prawomocnym postanowieniem Policji z dnia 10 sierpnia 2015 r., sygn. akt Ds. 422/15, zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie, umorzono postępowanie przygotowawcze przeciwko Romanowi Kamińskiemu o czyn z art. 270 § 1 k.k.

Postępowanie to należało wznowić z uwagi na pojawienie się nowych istotnych faktów i dowodów, które nie były znane w poprzednim postępowaniu.

Po pierwsze, umarzając postępowanie błędnie oceniono społeczną szkodliwość czynu, którego dopuścił się Roman Kamiński. Czyn ten charakteryzuje się stopniem społecznej szkodliwości znacznie wyższym niż znikomy. Podejrzany nadużył przecież zaufania swojego pracodawcy, który nie zabezpieczał w sposób szczególny swojej imiennej pieczętki. Wierzył w uczciwość swoich pracowników. Podrabiając zaświadczenie o wysokości zarobków Roman Kamiński godził w bardzo ważne dobro chronione prawem, które wiąże się z zaufaniem do dokumentów wystawianych przez pracodawców w obrocie gospodarczym. Jego działanie mogło doprowadzić do szeregu negatywnych skutków w tej sferze życia społecznego.

Po drugie, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu mogą być brane pod uwagę tylko okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k. Są to okoliczności dotyczące strony przedmiotowej oraz podmiotowej, ale ściśle związane z czynem, a nie z osobą sprawcy. Tymczasem umarzając postępowanie przeciwko Romanowi Kamińskiemu, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, kierowano się m.in. tym, że jest on dobrym pracownikiem, posiada pozytywną opinię w miejscu zamieszkania i wyraził skruchę. Te okoliczności nie mają znaczenia dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Po trzecie, podrabiając przedmiotowe zaświadczenie Roman Kamiński działał w celu przedłożenia go w banku. Chciał w ten sposób uzyskać pożyczkę na zakup samochodu. Niewątpliwie wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a nie tylko z art. 270 § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze należało wznowić postępowanie na podstawie art. 327 § 2 k.p.k.

Prowadząc postępowanie po wznowieniu należy zmienić zarzut Romanowi Kamińskiemu, przesłuchać go w charakterze podejrzanego i skierować do sądu akt oskarżenia.

(podpis prokuratora)

Michał Jarecki

Informacja dla zdającego:

Przedmiotowe postanowienie zostało doręczone uprawnionym osobom i jest prawomocne.

POSTANOWIENIE O ZMIANIE POSTANOWIENIA O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Gniezno, dnia 29 października 2015 r.

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie, uwzględniając dane zebrane w sprawie przeciwko Romanowi Kamińskiemu, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k. i art. 314 k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zmienić postanowienie o przedstawieniu zarzutów **Romanowi Kamińskiemu** wydane w dniu 29 lipca 2015 r. i przedstawić temu podejrzanemu zarzut, że:

w dniu 6 lipca 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, działając w celu użycia za autentyczny, a zarazem w celu uzyskania dla siebie pożyczki pieniężnej z Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie, podrobił dokument w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” poprzez podrobienie na nim podpisu właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego, przy czym pożyczki pieniężnej nie uzyskał, gdyż nie złożył stosownego wniosku w przedmiotowym Banku, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

(podpis policjanta)

Andrzej Szymański

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 29 października 2015 r. oraz pouczone o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami postępowania przygotowawczego, podania ustnie podstaw zarzutu, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, że nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutu.

(podpis podejrzanego)

Roman Kamiński

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Gniezno, dnia 29 października 2015 r., o godz. 10.00

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie
działając na podstawie art. 175 § 1, zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.
przy udziale protokolanta: Ewy Panicz
przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k.
w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).
Podejrzanym podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Roman Kamiński**;
Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Andrzej i Ewa z domu Michalska;
Data i miejsce urodzenia: 20 stycznia 1990 r. w Gnieźnie;
Miejsce zamieszkania: Gniezno, ul. Krótka 8;
Obywatelstwo: polskie;
Wykształcenie: zawodowe;
Stan cywilny: kawaler;
Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;
Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;
Zawód wyuczony: mechanik samochodowy;
Zatrudniony: bezrobotny;
Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców;
Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;
Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;
Karalność: byłem skazany w 2011 r. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności
i w 2012 r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności; obie kary odbyłem w całości;
Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego.
Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach
wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k.

Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)
Roman Kamiński

Podejrzanym nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)
Roman Kamiński

(podpis przesłuchującego)
Andrzej Szymański

Podejrzanym wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawiony mi w dniu dzisiejszym zarzut zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi przestępstwa. Podtrzymuję wyjaśnienia, które złożyłem w tej kwestii w dniu 29 lipca 2015 r.

W dniu dzisiejszym nie chcę składać wyjaśnień co do tego czynu. Chcę jednak złożyć wyjaśnienia odnośnie do innych przestępstw, które popełniłem.

Otóż, w dniu 26 października 2015 r. spotkałem się ze swoim kolegą Markiem Liskiem, który następnego dnia wyjeżdżał na tydzień do Anglii. Na moją prośbę oddał mi do używania, w okresie jego nieobecności w Polsce, stanowiący jego własność samochód marki Audi A3, numer rejestracyjny PGN 1234. Poprosił mnie jednocześnie, abym zawiózł jego rodzicom komputer marki Dell, który zakupił tego samego dnia za kwotę 2 500 złotych. Komputer ten znajdował się w bagażniku samochodu. Rodzice Marka Liska mieszkają w miejscowości położonej w pobliżu Gniezna.

Wieczorem zaparkowałem samochód na ulicy przed blokiem, w którym mieszkam. Poszedłem z kolegami na piwo. Wypiłem dwa piwa. Następnego dnia rano chciałem zawieźć komputer rodzicom Marka Liska. Podszedłem do samochodu i nacisnąłem na pilocie funkcję „otwórz”, ale okazało się, że pojazd był otwarty. Wówczas przypomniałem sobie, że poprzedniego dnia nie zamknąłem samochodu. Po zaparkowaniu go nie nacisnąłem na pilocie funkcji „zamknij” – po prostu schowałem pilot do kieszeni. Pojazd nie nosił żadnych śladów uszkodzeń. Z bagażnika zniknął jednak komputer. Przestraszyłem się. Nie wiedziałem co zrobić. Nie zawiadomiłem Policji, ponieważ uznałem, że mi nie uwierzą. Nie uwierzyłyby mi też Marek Lisek. Byłem przekonany, że zostałbym oskarżony o kradzież.

Po namyśle wpadłem niestety na głupi pomysł. Postanowiłem dokonać włamania do domku letniskowego Piotra Walaska. Domek ten położony jest na obrzeżach Gniezna przy ul. Spacerowej. W pobliżu znajduje się staw. Znam Piotra Walaska. Dowiedziałem się od niego, że kilka dni wcześniej umeblował swój domek. Kupił m.in. nowy telewizor oraz odtwarzacz płyt CD. Postanowiłem skraść te przedmioty, sprzedać je i za uzyskane pieniądze kupić taki sam komputer, jaki skradziono. W tym celu, w dniu 27 października 2015 r. około godz. 22.30, pojechałem samochodem marki Audi A3 w okolice wspomnianego domku letniskowego. Pojazd zaparkowałem przy furtce prowadzącej na posesję. Furtka była otwarta. Wszedłem na posesję. Udałem się na tył domku. Tam znajduje się taras. Kamieniem wybiłem okno w drzwiach tarasowych i wszedłem do środka. Znalazłem telewizor i odtwarzacz płyt CD. Ustawiłem te przedmioty przy drzwiach tarasowych. Przed zanieśieniem ich do samochodu postanowiłem upewnić się, czy kogoś nie ma w pobliżu. Podszedłem do furtki. Wówczas zobaczyłem mężczyznę idącego ulicą z psem. On był jakieś 200 metrów ode mnie. Mimo to poznałem, że był to Piotr Walasek.

Wsiadłem do samochodu i odjechałem. Bardzo się przestraszyłem. Początkowo bałem się, że zostałem rozpoznany. Po namyśle uznałem jednak, że Piotr Walasek mnie nie poznał. Tam, gdzie ja stałem było ciemno, a tam, gdzie on się znajdował świeciła jedna z nielicznych latarni znajdujących się na tej ulicy.

Po przejechaniu kilku kilometrów zauważyłem leśną drogę. Zatrzymałem się na niej. Wyjąłem żelazny pręt z bagażnika. Zabrałem go ze sobą, ponieważ pomyślałem, że może przydać się przy włamaniu. Prętem tym uszkodziłem bagażnik pojazdu. Ślady miały wskazywać na włamanie do bagażnika. Chciałem upozorować włamanie i zawiadomić Policję o kradzieży komputera. Dzisiaj postanowiłem jednak powiedzieć prawdę. Pręt wyrzuciłem gdzieś w lesie. Nie potrafię wskazać tego miejsca. Nic więcej nie mam do powiedzenia.

Przesłuchanie zakończono w dniu 29 października 2015 r. o godz. 10.50.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)
Andrzej Szymański

(podpis podejrzanego)
Roman Kamiński

(podpis protokolanta)
Ewa Panicz

młodszy aspirant
Szymon Juszcak
KPP w Gnieźnie

NOTATKA URZĘDOWA

(z zebranych danych osobopoznawczych)

W trakcie przeprowadzonych czynności ustalono, że podejrzany Roman Kamiński, urodzony dnia 20 stycznia 1990 r. w Gnieźnie, s. Andrzeja i Ewy z domu Michalska – ukończył Zespół Szkół Zawodowych w Gnieźnie, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, kawaler, bezdzietny, bezrobotny – pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie jest właścicielem nieruchomości, nie posiada również żadnych wartościowych rzeczy ruchomych. Zamieszkuje wraz z rodzicami w Gnieźnie przy ul. Krótkiej 8. Podejrzany nie leczył się psychiatrycznie. W miejscu zamieszkania ma pozytywną opinię. W ocenie sąsiadów jest spokojny i grzeczny.

(podpis policjanta)

Szymon Juszcak

POSTANOWIENIE O UZUPEŁNIENIU POSTANOWIENIA O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Gniezno, dnia 18 listopada 2015 r.

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie, uwzględniając dane zebrane w sprawie przeciwko Romanowi Kamińskiemu, na podstawie art. 313 § 1 k.p.k. i art. 314 k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uzupełnić postanowienie o przedstawieniu zarzutów **Romanowi Kamińskiemu** wydane w dniu 29 października 2015 r. i przedstawić temu podejrzanemu zarzuty, że:

- I. w dniu 6 lipca 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, działając w celu użycia za autentyczny, a zarazem w celu uzyskania dla siebie pożyczki pieniężnej z Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie, podrobił dokument w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” poprzez podrobienie na nim podpisu właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego, przy czym pożyczki pieniężnej nie uzyskał, gdyż nie złożył stosownego wniosku w przedmiotowym Banku, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
- II. w dniu 26 października 2015 r., w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu przywłaszczył sobie powierzony mu komputer marki Dell o wartości 2 500 złotych na szkodę Marka Liska, a następnie żelaznym prętem uszkodził bagażnik samochodu marki Audi A3, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Marka Liska, chcąc w ten sposób upozorować, że przedmiotowy komputer został utracony w wyniku kradzieży z włamaniem dokonanej przez inną osobę, przy czym wysokość zaistniałej w samochodzie szkody wyniosła 560 złotych, a nadto czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r., kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, za umyślne przestępstwo podobne z art. 279 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
- III. w dniu 27 października 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w oknie tarasowym domu letniskowego wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia telewizor marki Sony o wartości 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD marki Sony o wartości 400 złotych na szkodę Piotra Walaska, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., popełnione w warunkach określonych

w art. 64 § 1 k.k. i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości, w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r. wymierzonej mu tym wyrokiem kary 2 lat pozbawienia wolności, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

(podpis policjanta)
Andrzej Szymański

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 18 listopada 2015 r. oraz pouczone o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami postępowania przygotowawczego, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, że nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)
Roman Kamiński

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Gniezno, dnia 18 listopada 2015 r., o godz. 11.00

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie

działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przy udziale protokolanta: Ewy Panicz

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k.

w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 284 § 2 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer, oraz organ, który go wydał).

Podejrzanym podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Roman Kamiński**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Andrzej i Ewa z domu Michalska;

Data i miejsce urodzenia: 20 stycznia 1990 r. w Gnieźnie;

Miejsce zamieszkania: Gniezno, ul. Krótka 8;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: zawodowe;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie ma dzieci;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nikt nie pozostaje na jego utrzymaniu;

Zawód wyuczony: mechanik samochodowy;

Zatrudniony: bezrobotny;

Uposażenie: nie uzyskuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców;

Zajęcie i dochód miesięczny małżonka: nie jest żonaty;

Stan majątkowy: nie jest właścicielem nieruchomości ani też nie posiada wartościowych rzeczy ruchomych;

Karalność: byłem skazany w 2011 r. za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i w 2012 r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności; obie kary odbyłem w całości;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczył się w poradni zdrowia psychicznego.

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1, 138 i 139 k.p.k.

Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

(podpis podejrzanego)
Roman Kamiński

Podejrzanym nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów.

(podpis podejrzanego)
Roman Kamiński

(podpis przesłuchującego)
Andrzej Szymański

Podejrzany wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawione mi w dniu dzisiejszym zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia przestępstw zarzucanych mi w punkcie I i III. Jeżeli chodzi o zarzut z punktu II, to przyznaję się tylko do uszkodzenia bagażnika samochodu. Nie przyznaję się do kradzieży komputera. Podtrzymuję wyjaśnienia, które już wcześniej składałem. Obecnie odmawiam składania wyjaśnień.

Wnoszę o umożliwienie mi końcowego zapoznania się z materiałami postępowania przygotowawczego.

Nic więcej nie mam do powiedzenia.

Przesłuchanie zakończono w dniu 18 listopada 2015 r. o godz. 11.25.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

(podpis przesłuchującego)

Andrzej Szymański

(podpis podejrzanego)

Roman Kamiński

(podpis protokolanta)

Ewa Panicz

Sygn. akt Ds. 654/15
RSD 678/15

AKT OSKARŻENIA

przeciwko Romanowi Kamińskiemu o przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 284 § 2 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Oskarżam:

Romana Kamińskiego, syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego 20 stycznia 1990 r. w Gnieźnie, zamieszkałego w Gnieźnie przy ul. Krótkiej 8, posiadającego obywatelstwo polskie, o wykształceniu zawodowym, kawalera, bezdzietnego, z zawodu mechanika samochodowego, nie posiadającego nikogo na utrzymaniu, bezrobotnego, nie posiadającego majątku, karanego (środków zapobiegawczych nie stosowano),

o to, że:

- I. w dniu 6 lipca 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, działając w celu użycia za autentyczny, a zarazem w celu uzyskania dla siebie pożyczki pieniężnej z Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie, podrobił dokument w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” poprzez podrobienie na nim podpisu właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego, przy czym pożyczki pieniężnej nie uzyskał, gdyż nie złożył stosownego wniosku w przedmiotowym Banku, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
- II. w dniu 26 października 2015 r., w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu przywłaszczył sobie powierzony mu komputer marki Dell o wartości 2 500 złotych na szkodę Marka Liska, a następnie żelaznym prętem uszkodził bagażnik samochodu marki Audi A3, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Marka Liska, chcąc w ten sposób upozorować, że przedmiotowy komputer został utracony w wyniku kradzieży z włamaniem dokonanej przez inną osobę, przy czym wysokość zaistniałej w samochodzie szkody wyniosła 560 złotych, a nadto czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r., kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, za umyślne przestępstwo podobne z art. 279 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
- III. w dniu 27 października 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w oknie tarasowym domu letniskowego wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia telewizor marki Sony o wartości 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD marki Sony o wartości 400 złotych na szkodę Piotra Walaska, przy czym czynu tego

dopuszczył się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., popełnione w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości, w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r. wymierzonej mu tym wyrokiem kary 2 lat pozbawienia wolności, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w Gnieźnie w postępowaniu zwyczajnym.

Wykaz dowodów do przeprowadzenia na rozprawie:

I. Lista osób, których wezwania na rozprawę żąda oskarżyciel:

- 1) oskarżony Roman Kamiński, który winien być przesłuchany na okoliczność podrobienia dokumentu w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, w celu uzyskania pożyczki w Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie oraz na okoliczność przywłaszczenia w dniu 26 października 2015 r. komputera na szkodę Marka Liska oraz uszkodzenia samochodu marki Audi A3 na szkodę tego pokrzywdzonego, a także na okoliczność dokonanej w dniu 27 października 2015 r. kradzieży z włamaniem na szkodę Piotra Walaska,
- 2) świadek Robert Matuszewski, który winien być przesłuchany na okoliczność podrobienia przez Romana Kamińskiego dokumentu w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, w celu uzyskania pożyczki w Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie,
- 3) świadek Marek Lisek, który winien być przesłuchany na okoliczność przywłaszczenia przez Romana Kamińskiego w dniu 26 października 2015 r. komputera na jego szkodę oraz uszkodzenia samochodu marki Audi A3 stanowiącego jego własność.

II. Lista dokumentów, których odczytania na rozprawie domaga się oskarżyciel:

- 1) zaświadczenie z dnia 6 lipca 2015 r. sporządzone przez Romana Kamińskiego – na okoliczność jego treści oraz podrobienia znajdującego się na nim podpisu Roberta Matuszewskiego,
- 2) informacja z Krajowego Rejestru Karnego – na okoliczność, że oskarżony Roman Kamiński był karany wyrokami Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 24 maja 2011 r., sygn. akt II K 322/11 i z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12,
- 3) odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 24 maja 2011 r., sygn. akt II K 322/11 i z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12 – na okoliczność ich treści, która potwierdza karalność oskarżonego oraz na okoliczność okresów, w których Roman Kamiński odbywał kary wymierzone mu tymi wyrokami,
- 4) opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego Leszka Białego z dnia 27 lipca 2015 r. (wraz z materiałem porównawczym pobranym od Roberta Matuszewskiego i Romana Kamińskiego) – na okoliczność, że znajdujący się na zaświadczeniu z dnia 6 lipca 2015 r., dotyczącym wysokości zarobków uzyskiwanych przez Romana Kamińskiego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, podpis o brzmieniu „Robert Matuszewski” nie został nakreślony przez Roberta Matuszewskiego, lecz został nakreślony przez Romana Kamińskiego,
- 5) oryginał faktury z dnia 26 października 2015 r., wystawionej przez firmę „Unix” – na okoliczność, że Marek Lisek w dniu 26 października 2015 r. nabył w tej firmie komputer marki Dell o wartości

- 2 500 złotych,
- 6) oryginał faktury z dnia 13 listopada 2015 r., wystawionej przez Zakład Naprawy Pojazdów „Błysk” – na okoliczność, że koszt naprawy uszkodzeń, których oskarżony dokonał w samochodzie marki Audi A3 należącym do Marka Liska wyniósł 560 złotych,
 - 7) protokół oględzin domku letniskowego, należącego do Piotra Walaska, sporządzony w dniu 29 października 2015 r. – na okoliczność, że okno w drzwiach tarasowych zostało wybite, a przy oknie tym ustawione są na podłodze wewnątrz domku: telewizor marki Sony i odtwarzacz płyt CD marki Sony oraz na okoliczność, że nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę czynu,
 - 8) protokół oględzin samochodu Audi A3, numer rej. PGN 1234, należącego do Marka Liska, sporządzony w dniu 29 października 2015 r. - na okoliczność, że bagażnik samochodu został uszkodzony, widoczne są ślady odkształceń wskazujące na działania zmierzające do podważenia klapy bagażnika, uszkodzony został mechanizm zamykający bagażnik oraz na okoliczność, że nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę czynu,
 - 9) oryginał faktury z dnia 22 października 2015 r., wystawionej przez firmę „TV - Sprzęt” – na okoliczność, że Piotr Walasek nabył tego dnia w tej firmie telewizor marki Sony wartości 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD o wartości 400 złotych,
 - 10) informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną – na okoliczność, że Roman Kamiński nie posiada żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec niego postępowań podatkowych,
 - 11) informacja zawierająca dane osobopoznawcze o oskarżonym – na okoliczność daty i miejsca jego urodzenia, rodziców, miejsca zamieszkania, stanu rodzinnego, sytuacji majątkowej i opinii o nim w miejscu zamieszkania.

(podpis policjanta)
Andrzej Szymański

Ds. 654/15

Jarosław Lipiński – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie, po zapoznaniu się z aktami sprawy w dniu 5 grudnia 2015 r., na podstawie art. 331 § 1 k.p.k., zatwierdza powyższy akt oskarżenia.

(podpis prokuratora)
Jarosław Lipiński

Z B I Ó R
protokołów przesłuchania świadków, których
wezwania na rozprawę żąda oskarżyciel
(art. 334 § 3 k.p.k.)
w sprawie przeciwko:

Romanowi Kamińskiemu oskarżonemu o popełnienie przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 284 § 2 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE
I PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Gniezno, dnia 10 lipca 2015 r. godz. 9.20

Robert Matuszewski

(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304a k.p.k.

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie

z udziałem protokolanta: Ewy Rajkowskiej

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. przyjął ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Robert Matuszewski
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Robert Matuszewski**;

Imiona rodziców – Marian, Janina;

Data i miejsce urodzenia – 16 marca 1968 r., Gniezno;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148 § 2a k.p.k.).

Zajęcie – właściciel zakładu naprawy samochodów;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczony o treści art. 185 k.p.k. oświadcza:

Zostałem uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje: Jestem właścicielem Zakładu Naprawy Samochodów „Max”, który znajduje się w Gnieźnie. Od 1 czerwca 2015 r. zatrudniłem Romana Kamińskiego. Jego wynagrodzenie zostało ustalone na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W dniu 7 lipca 2015 r. podszedł do mnie rano Roman Kamiński i powiedział, że poprzedniego dnia podrobił mój podpis na zaświadczeniu o zarobkach. Przyznał również, że użył mojej imiennej pieczętki, która znajduje się w szufladzie biurka w moim biurze. Wykorzystał moją nieobecność w biurze. Prawdą jest, że ja nie zamykam szuflad w biurku. Nie zamykam też biura, gdy chodzę po terenie zakładu. Roman Kamiński oddał mi to zaświadczenie. Z zaświadczenia tego wynikało, że zarabia u mnie 4 500 złotych brutto, co nie było prawdą. Powiedział, że początkowo chciał się posłużyć tym zaświadczeniem w banku i uzyskać pożyczkę na zakup samochodu. Przemysłał jednak wszystko i zrezygnował z podejmowania dalszych działań. Stwierdził, że nie chciał mi robić nieprzyjemności. W tym miejscu świadek przekazał przesłuchującemu zaświadczenie z dnia 6 lipca 2015 r., na którym ma znajdować się podrobiony jego podpis.

Roman Kamiński przeprosił mnie. Wybaczyłem mu. On dobrze pracował. Był sumienny i dokładny. Niemniej, w dniu 7 lipca 2015 r. rozwiązałem z nim umowę o pracę za porozumieniem stron.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Czynność zakończono w dniu 10 lipca 2015 r. o godz. 10.20.

(podpis świadka)
Robert Matuszewski

(podpis protokolanta)
Ewa Rajkowska

(podpis przesłuchującego)
Andrzej Szymański

Sygn. akt Ds. 654/15

RSD 678/15

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Gniezno, dnia 16 listopada 2015 r. o godz. 10.20

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie

z udziałem protokolanta: Ewy Rajkowskiej

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

(podpis świadka)
Marek Lisek

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Marek Lisek**;

Imiona rodziców – Jan, Maria;

Data i miejsce urodzenia – 23 czerwca 1988 r., Gniezno;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148 § 2a k.p.k.).

Zajęcie – prowadzi zakład murarski;

Wykształcenie – średnie;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadczam, że:

Pouczone mnie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

Znam Romana Kamińskiego. Od wielu lat jest on moim kolegą. W dniu 26 października 2015 r. spotkałem się z nim. Wyjeżdżałem na tydzień do Anglii. Na jego prośbę, oddałem mu do użytkowania w okresie mojej nieobecności w kraju mój samochód marki Audi A3, numer rejestracyjny PGN 1234. Tego też dnia zakupiłem komputer marki Dell za kwotę 2 500 złotych. Komputer położyłem w bagażniku. Poprosiłem Romana Kamińskiego, aby następnego dnia zawiózł go do moich rodziców, którzy mieszkają w miejscowości położonej w pobliżu Gniezna.

W dniu 3 listopada 2015 r. wróciłem do Polski. Spotkałem się z Romanem Kamińskim, który powiedział mi, że ktoś skradł zakupiony przeze mnie komputer, ponieważ przez nieuwagę nie zamknął samochodu. Przyznał też, że upozorował kradzież z włamaniem i dlatego uszkodził bagażnik Audi A3. Przeprosił mnie za swoje zachowanie.

Za naprawę uszkodzeń zapłaciłem 560 złotych. Na dowód tego przedkładałem oryginał faktury z dnia 13 listopada 2015 r. Przedkładałem również oryginał faktury dotyczący nabycia w dniu 26 października 2015 r. komputera za kwotę 2 500 złotych.

W tym miejscu przesłuchujący stwierdza, że Marek Lisek wręczył mu oryginał faktury z dnia 13 listopada 2015 r., wystawionej przez Zakład Naprawy Pojazdów „Błysk”, z której wynika, że za naprawę bagażnika zapłacił 560 złotych. Nadto przesłuchujący stwierdza, że Marek Lisek wręczył mu oryginał faktury z dnia 26 października 2015 r., z której wynika, iż tego dnia nabył w sklepie „Unix” komputer marki Dell za kwotę 2 500 złotych.

Ciąg dalszy przesłuchania:

Roman Kamiński wyrównał mi całą szkodę. Zapłacił za naprawę samochodu oraz za komputer. Wierzę, że nie ukraść tego komputera. Czuł się wobec mnie winny i dlatego mi zapłacił. Pożyczył pieniądze od rodziców. Nie mam do niego pretensji. Wybaczyłem mu. Nie chcę, aby w związku z tą sprawą miał kłopoty. Nie chcę, aby prowadzono wobec niego postępowanie karne. Żał mi go. Wiem, że był w przeszłości karany.

To wszystko, co mam do powiedzenia w niniejszej sprawie.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Przesłuchanie zakończono w dniu 16 listopada 2015 r. o godz. 10.50.

(podpis świadka)

Marek Lisek

(podpis przesłuchującego)

Andrzej Szymański

(podpis protokolanta)

Ewa Rajkowska

Sygn. akt Ds.654/15

RSD 678/15

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA

Gniezno, dnia 16 listopada 2015 r. o godz. 11.00.

Andrzej Szymański – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Gnieźnie

z udziałem protokolanta: Ewy Rajkowskiej

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchiwał niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdził na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał).

Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

(podpis świadka)

Piotr Walasek

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Piotr Walasek**;

Imiona rodziców – Tadeusz, Zofia;

Data i miejsce urodzenia – 28 września 1980 r., Gniezno;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148 § 2a k.p.k.).

Zajęcie – księgowy;

Wykształcenie – wyższe;

Karalność za fałszywe zeznania – nie karany;

Stosunek do stron – obcy.

Uprzedzony o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczone o treści art. 185 k.p.k. oświadczam, że:

Pouczono mnie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

Jestem właścicielem domku letniskowego, który jest położony przy ul. Spacerowej w Gnieźnie. Wiosną i latem przebywam tam dość często. Rzadziej jesienią i zimą, choć lubię tam spędzać w tym okresie soboty i niedziele. Zdarza się, że zapraszam kolegów. Znam Romana Kamińskiego. Jego brat chodził ze mną do szkoły.

W dniu 22 października 2015 r. kupiłem telewizor marki Sony za kwotę 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD marki Sony za kwotę 400 złotych. Na dowód tego przedkładam oryginał faktury z dnia 22 października 2015 r.

W tym miejscu przesłuchujący stwierdza, że Piotr Walasek wręczył mu oryginał faktury z dnia 22 października 2015 r., wystawionej przez firmę „TV - Sprzęt”, z której wynika, że tego dnia nabył on w tej firmie telewizor marki Sony za kwotę 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD marki Sony za kwotę 400 złotych.

Ciąg dalszy przesłuchania:

Tego samego dnia lub następnego spotkałem Romana Kamińskiego. Spotkaliśmy się w pobliżu mojego domku letniskowego. On wiedział, gdzie mój domek się znajduje. Powiedziałem mu, że przywiozłem nowe meble, a także nowy telewizor i odtwarzacz płyt CD.

Ja często przyjeżdżam na ulicę Spacerową z moim psem, aby się wybiegał. Zdarza się, że spaceruję z psem w nocy. Wówczas nie ma ludzi i pies może trochę pobiegać. W dniu 27 października 2015 r. też byłem na spacerze. Było to około 23.00. Widziałem, że spod mojej posesji odjeżdżał jakiś samochód. Nie rozpoznałem marki. Nie dostrzegłem numeru rejestracyjnego. Nie wiem, kto nim kierował. Nie wzbudziło to mojego zainteresowania. Nie wchodziłem wówczas do domku. Dopiero od policjantów dowiedziałem się o włamaniu. Byłem przy oględzinach. Wybita została szyba w drzwiach tarasowych. Na podłodze wewnątrz domku przy drzwiach stał telewizor i odtwarzacz płyt CD. Dowiedziałem się od policjantów, że włamania dokonał Roman Kamiński. On zapłacił mi już za zbitą szybę.

To wszystko, co mam do powiedzenia w niniejszej sprawie.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami.

Przesłuchanie zakończono w dniu 16 listopada 2015 r. o godz. 11.30.

(podpis świadka)
Piotr Walasek

(podpis przesłuchującego)
Andrzej Szymański

(podpis protokolanta)
Ewa Rajkowska

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gnieźnie II Wydział Karny

Sprawa z art. 279 § 1 k.k. i innych

OSKARŻONY: Roman Kamiński

OBECNI: Przewodniczący:

SSR Andrzej Makowski

Protokolant:

sekr. sąd. Filip Dębiński

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie Jarosława Lipińskiego

Wywołano sprawę o godz. 9.00. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżony Roman Kamiński.

Stawili się świadkowie: Robert Matuszewski, Marek Lisek i Piotr Walasek.

Świadkowie zostali usunięci z sali rozpraw.

Oskarżony podał dane co do swojej osoby (art. 213 k.p.k.):

Podane przez oskarżonego dane osobowe są zgodne z tymi, które zostały ujęte w akcie oskarżenia.

Prokurator zwięźle przedstawił zarzuty oskarżenia.

Przewodniczący pouczył oskarżonego o prawie do składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, składania wniosków dowodowych i konsekwencjach nieskorzystania z tego uprawnienia oraz o treści przepisów art. 100 § 3 i 4 k.p.k., art. 376 k.p.k., art. 377 k.p.k., art. 419 § 1 k.p.k. i art. 422 k.p.k., po czym zapytał, czy przyznaje się do zarzucanych mu czynów i czy chce składać wyjaśnienia i jakie.

Oskarżony Roman Kamiński podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia przestępstw zarzucanych mi w punktach I i III. Jeżeli chodzi o zarzut zawarty w punkcie II, to przyznaję się do uszkodzenia samochodu, ale nie przyznaję się do przywłaszczenia komputera. Chcę złożyć wyjaśnienia.

Od czerwca 2015 r. zostałem zatrudniony przez Roberta Matuszewskiego w należącym do niego Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”. Moje wynagrodzenie zostało ustalone na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W jednym z autokomisów zauważyłem używany samochód marki BMW, który kosztował 35 000 złotych. Było to na początku lipca 2015 r. Podobał mi się ten samochód. Bardzo chciałem go kupić, ale nie miałem pieniędzy. Postanowiłem uzyskać pożyczkę w Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie. Wiedziałem jednak, że przy tak niskich zarobkach raczej nie otrzymam pożyczki.

Zaobserwowałem, że Robert Matuszewski przechowuje w szufladzie biurka swoją imienną pieczęć. Wychodząc z biura, nie zamykał go. W domu napisałem zaświadczenie, z którego wynikało, że zarabiam 4 500 złotych miesięcznie brutto. W dniu 6 lipca 2015 r. wykorzystałem nieobecność Roberta Matuszewskiego w biurze, wszedłem do biura, wyjąłem jego imienną pieczęć z biurka i przyłożyłem na przygotowanym zaświadczeniu. Podpisałem się również imieniem i nazwiskiem Roberta Matuszewskiego.

Dokumentem tym chciałem posłużyć się w banku, ale w nocy przemyślałem wszystko i następnego dnia zrezygnowałem ze swoich zamiarów. Opowiedziałem o wszystkim Robertowi Matuszewskiemu. Dałem mu też sfalszowane przeze mnie zaświadczenie.

W dniu 7 lipca 2015 r. doszło do rozwiązania mojej umowy o pracę w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” za porozumieniem stron.

W dniu 26 października 2015 r. spotkałem się ze swoim kolegą Markiem Liskiem, który następnego dnia wyjeżdżał na tydzień do Anglii. Oddał mi do używania, w okresie jego nieobecności w Polsce, stanowiący jego własność samochód marki Audi A3, numer rejestracyjny PGN 1234. Ja go o to poprosiłem.

Oddając mi samochód Marek Lisek poprosił mnie, abym zawiózł jego rodzicom komputer marki Dell, który zakupił tego samego dnia za kwotę 2 500 złotych. Komputer ten znajdował się w bagażniku samochodu. Rodzice Marka Liska mieszkają w miejscowości położonej w pobliżu Gniezna.

Wieczorem zaparkowałem samochód na ulicy przed blokiem, w którym mieszkam i poszedłem z kolegami na piwo. Wypiłem tylko dwa piwa. Następnego dnia rano chciałem spełnić prośbę kolegi, tj. zawiéźć komputer jego rodzicom. Podeszedłem do samochodu i nacisnąłem na pilocie funkcję „otwórz”, ale okazało się, że pojazd był otwarty. Przypomniałem sobie wówczas, że poprzedniego dnia nie zamknąłem samochodu. Po zaparkowaniu go schowałem pilot do kieszeni i nie nacisnąłem funkcji „zamknij”. Pojazd nie nosił żadnych śladów uszkodzeń. Z bagażnika skradziono jednak komputer. Nie zawiadomiłem Policji, ponieważ przestraszyłem się i uznałem, że mi nie uwierzą. Nie uwierzyłyby mi też Marek Lisek. Oskarżono by mnie o kradzież.

Postanowiłem dokonać włamania do domku letniskowego Piotra Walaska. Domek ten położony jest na obrzeżach Gniezna przy ul. Spacerowej. Znam Piotra Walaska. On jest kolegą mojego starszego brata. Dowiedziałem się od Piotra Walaska, że kupił m.in. nowy telewizor oraz odtwarzacz płyt CD, którymi wyposażył swój domek. Postanowiłem skraść te przedmioty, sprzedać i za uzyskane pieniądze kupić taki sam komputer, jaki skradziono. W tym celu, w dniu 27 października 2015 r. około godz. 22.30, pojechałem samochodem marki Audi A3 w okolice wspomnianego domku letniskowego. Zaparkowałem przy furtce prowadzącej na posesję. Furtka była otwarta. Wszedłem na posesję. Udałem się na tył domku. Kamieniem wybiłem okno w drzwiach tarasowych i wszedłem do środka. Telewizor i odtwarzacz płyt CD ustawiłem na podłodze wewnątrz domku przy drzwiach tarasowych. Przed zanieśieniem ich do samochodu postanowiłem upewnić się, czy kogoś nie ma w pobliżu. Podeszedłem do furtki. Zobaczyłem wtedy mężczyznę idącego ulicą z psem. On był jakieś 200 metrów ode mnie. Poznałem, że był to Piotr Walasek.

Wsiadłem do samochodu i odjechałem. Przestraszyłem się, że zostanę rozpoznany. Piotr Walasek mnie jednak nie poznał. Tam, gdzie ja stałem było ciemno. On zaś znajdował się w pobliżu latarni.

Po przejechaniu kilku kilometrów zatrzymałem się na jednej z leśnych dróg. Wyjąłem żelazny pręt z bagażnika. Zabrałem go, gdyż mógł się przydać przy włamaniu. Prętem tym uszkodziłem bagażnik pojazdu. Ślady miały wskazywać na włamanie do bagażnika. Chodziło mi o upozorowanie włamania. Zamierzałem zawiadomić Policję o kradzieży komputera, ale ostatecznie postanowiłem powiedzieć prawdę. Pręt wyrzuciłem gdzieś w lesie.

Pokryłem straty poniesione przez Marka Liska i Piotra Walaska. Żałuję tego, co zrobiłem.

Nie neguję wysokości szkody zaistniałej w samochodzie marki Audi A3. Nie neguję też wartości komputera marki Dell, telewizora marki Sony oraz odtwarzacza płyt CD marki Sony.

Prokurator nie ma pytań.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz pouczył oskarżonego o przysługującym mu prawie zadawania pytań osobom przesłuchiwanym oraz składania wyjaśnień co do każdego dowodu (art. 386 § 2 k.p.k.).

Świadków wezwano na salę rozpraw. Przewodniczący uprzedził świadków o odpowiedzialności za złożenie fałszywych zeznań oraz pouczył ich o treści art. 182, 183 i 185 k.p.k. Zapytani o imiona i nazwiska, wiek, zajęcie, karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie oraz stosunek do stron, podali:

Robert Matuszewski - lat 47, mechanik samochodowy, nie karany, obcy.

Marek Lisek – lat 27, elektryk, nie karany, obcy.

Piotr Walasek – lat 35, księgowy, nie karany, obcy.

Następnie Sąd odebrał od świadków przyrzeczenie, zgodnie z przepisami art. 187, 188 § 1 - 3 k.p.k.

Świadków usunięto z sali rozpraw, a następnie każdego świadka wezwano na salę osobno i przesłuchano w nieobecności tych świadków, którzy jeszcze nie zeznawali.

Staje świadek Robert Matuszewski - swobodnie wypowiadając się - zeznaje:

Od 1 czerwca 2015 r. zatrudniłem, w prowadzonym przeze mnie Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, Romana Kamińskiego. Jego wynagrodzenie zostało ustalone na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę. Rano w dniu 7 lipca 2015 r. Roman Kamiński podszedł do mnie i powiedział, że poprzedniego dnia podrobił mój podpis na zaświadczeniu o zarobkach. Stwierdził, że użył mojej imiennej pieczętki, która znajduje się w szufladzie biurka w moim biurze. Wykorzystał moment, gdy nie było mnie w biurze. Prawdą jest, że w tamtym okresie nie zamykałem biura, gdy chodziłem po terenie zakładu. Roman Kamiński oddał mi to zaświadczenie. Z zaświadczenia tego wynikało, że zarabia u mnie 4 500 złotych brutto, co nie było prawdą. On chciał się posłużyć tym zaświadczeniem w banku i uzyskać pożyczkę na zakup samochodu. Zrezygnował jednak z tego i wszystko mi opowiedział. Roman Kamiński przeprosił mnie. Wybaczyłem mu. On był sumienny i dokładny w pracy, ale mimo to w dniu 7 lipca 2015 r. rozwiązałem z nim umowę o pracę za porozumieniem stron.

Prokurator i oskarżony nie mają pytań.

Staje świadek Marek Lisek - swobodnie wypowiadając się - zeznaje:

Romana Kamińskiego znam od wielu lat. Przyjaźnimy się. W dniu 26 października 2015 r. spotkałem się z nim. Wyjeżdżałem na tydzień do Anglii. Poprosił mnie o to, abym oddał mu do używania, w okresie mojej nieobecności w kraju, mój samochód marki Audi A3, numer rejestracyjny PGN 1234. Zgodziłem się. Zaznaczam jednocześnie, że w dniu 26 października 2015 r. kupiłem komputer marki Dell za kwotę 2 500 złotych. Położyłem go w bagażniku. Poprosiłem Romana Kamińskiego, aby następnego dnia zawiózł go do moich rodziców, którzy mieszkają w miejscowości położonej w pobliżu Gniezna.

Do Polski wróciłem w dniu 3 listopada 2015 r. Spotkałem się z Romanem Kamińskim, który powiedział mi, że ktoś skradł zakupiony przeze mnie komputer. Przyznał, że to jego wina, ponieważ przez nieuwagę nie zamknął samochodu. Powiedział mi również, że upozorował kradzież z włamaniem i dlatego uszkodził bagażnik Audi A3. Przeprosił mnie za swoje zachowanie.

Za naprawę uszkodzeń zapłaciłem 560 złotych. Na dowód tego przedłożyłem już fakturę. Przedłożyłem też fakturę dotyczącą zakupu komputera.

Roman Kamiński zwrócił mi koszty naprawy samochodu oraz zwrócił mi pieniądze za komputer. Jestem pewien, że oskarżony nie zabrał mojego komputera. Czuł się wobec mnie winny i dlatego mi zapłacił. Pożyczył

pieniądze od rodziców. Tak jak to powiedziałem już w postępowaniu przygotowawczym, nie mam do niego pretensji. Nie chcę, aby był on ścigany i karany za to co zrobił. Ja mu współczuję.

Prokurator i oskarżony nie mają pytań.

Staje świadek Piotr Walasek - swobodnie wypowiadając się - zeznaje:

Posiadam domek letniskowy przy ul. Spacerowej w Gnieźnie. Znam oskarżonego. Jego brat chodził ze mną do szkoły.

W dniu 22 października 2015 r. kupiłem telewizor marki Sony za kwotę 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD marki Sony za kwotę 400 złotych. Na dowód tego przedłożyłem już oryginał faktury.

W dniu zakupu lub następnego dnia spotkałem Romana Kamińskiego. Powiedziałem mu, że przywiozłem nowe meble, a także nowy telewizor i odtwarzacz płyt CD do mojego domku letniskowego. On wiedział, gdzie ten domek się znajduje. Spotkaliśmy się właśnie w pobliżu tego domku.

Często przyjeżdżam na ulicę Spacerową z moim psem. Zdarza się, że spaceruję z nim nawet w nocy. W dniu 27 października 2015 r. też byłem na spacerze. Było około 23.00. Zauważyłem, że spod mojej posesji odjeżdżał jakiś samochód. Nie rozpoznałem marki i nie dostrzegłem numeru rejestracyjnego. Nie rozpoznałem również kierowcy. Nie wchodziłem wówczas do domku. Dopiero od policjantów dowiedziałem się o włamaniu. Byłem przy oględzinach. Wybita została szyba w drzwiach tarasowych, a na podłodze przy tych drzwiach wewnątrz domku stał telewizor i odtwarzacz płyt CD. Roman Kamiński zapłacił mi już za zbitą szybę i przeprosił mnie.

Prokurator i oskarżony nie mają pytań.

Prokurator i oskarżony zgodnie wnoszą o ujawnienie bez odczytywania dokumentów wymienionych w akcie oskarżenia, co do których oskarżyciel domagał się ich odczytania na rozprawie - na okoliczności wskazane przez oskarżyciela.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 394 § 2 k.p.k., na zgodny wniosek stron, uznać za ujawnione bez odczytywania:

- 1) zaświadczenie z dnia 6 lipca 2015 r. sporządzone przez Romana Kamińskiego – na okoliczność jego treści oraz podrobienia znajdującego się na nim podpisu Roberta Matuszewskiego,
- 2) informację z Krajowego Rejestru Karnego – na okoliczność, że oskarżony Roman Kamiński był karany wyrokami Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 24 maja 2011 r., sygn. akt II K 322/11 i z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12,
- 3) odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 24 maja 2011 r., sygn. akt II K 322/11 i z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12 – na okoliczność ich treści, która potwierdza karalność oskarżonego oraz na okoliczność okresów, w których Roman Kamiński odbywał kary wymierzone mu tymi wyrokami,
- 4) opinię biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, Leszka Białego, z dnia 27 lipca 2015 r. (wraz z materiałem porównawczym pobranym od Roberta Matuszewskiego i Romana Kamińskiego) – na okoliczność, że znajdujący się na zaświadczeniu z dnia 6 lipca 2015 r., dotyczącym wysokości zarobków uzyskiwanych przez Romana Kamińskiego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, podpis o brzmieniu „Robert Matuszewski” nie został nakreślony przez Roberta Matuszewskiego, lecz został nakreślony przez Romana Kamińskiego,

- 5) oryginał faktury z dnia 26 października 2015 r., wystawionej przez firmę „Unix” – na okoliczność, że Marek Lisek w dniu 26 października 2015 r. nabył w tej firmie komputer marki Dell o wartości 2 500 złotych,
- 6) oryginał faktury z dnia 13 listopada 2015 r., wystawionej przez Zakład Naprawy Pojazdów „Błysk” – na okoliczność, że koszt naprawy uszkodzeń dokonanych w samochodzie marki Audi A3 należącym do Marka Liska wyniósł 560 złotych,
- 7) protokół oględzin domku letniskowego należącego do Piotra Walaska sporządzony w dniu 29 października 2015 r. – na okoliczność, że okno w drzwiach tarasowych zostało wybite, a przy oknie tym ustawione były na podłodze wewnątrz domku: telewizor marki Sony i odtwarzacz płyt CD marki Sony oraz na okoliczność, że nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę czynu,
- 8) protokół oględzin samochodu Audi A3, numer rej. PGN 1234, należącego do Marka Liska, sporządzony w dniu 29 października 2015 r. - na okoliczność, że bagażnik samochodu został uszkodzony, widoczne są ślady odkształceń wskazujące na działania zmierzające do podważenia klapy bagażnika, uszkodzony został mechanizm zamykający bagażnik oraz na okoliczność, że nie znaleziono żadnych śladów, które nadawałyby się do badań i pozwoliłyby ustalić sprawcę czynu,
- 9) oryginał faktury z dnia 22 października 2015 r., wystawionej przez firmę „TV - Sprzęt” – na okoliczność, że Piotr Walasek nabył tego dnia w tej firmie telewizor marki Sony o wartości 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD o wartości 400 złotych,
- 10) informację z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskaną drogą elektroniczną – na okoliczność, że Roman Kamiński nie posiada żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec niego postępowań podatkowych,
- 11) informację zawierającą dane osobopoznawcze o oskarżonym – na okoliczność daty i miejsca jego urodzenia, rodziców, miejsca zamieszkania, stanu rodzinnego, sytuacji majątkowej i opinii o nim w miejscu zamieszkania.

Sąd postanowił:

Na podstawie art. 399 § 1 k.p.k. uprzedzić obecne na rozprawie strony o możliwości zakwalifikowania:

- czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I wyłącznie z art. 270 § 1 k.k.,
- czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie II wyłącznie z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Na pytanie Przewodniczącego - strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia postępowania dowodowego.

Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom.

Oskarżyciel publiczny wnosi o uznanie oskarżonego Romana Kamińskiego za winnego zarzucanych mu przestępstw i wymierzenie mu:

- za czyn zarzucany w punkcie I - kary 10 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn zarzucany w punkcie II - kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn zarzucany w punkcie III - kary 2 lat pozbawienia wolności.

Nadto wnosi o orzeczenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.

Oskarżony Roman Kamiński wnosi o wymierzenie łagodnych kar za czyny zarzucane mu w punktach I i III. Stwierdza, że nie przywłaszczył sobie komputera. Prosi o łagodny wymiar kary za uszkodzenie Audi A3. Sąd udał się na naradę. Po naradzie i sporządzeniu wyroku Przewodniczący ogłosił go publicznie, podał najważniejsze powody wyroku oraz wskazał stronom sposób i termin odwołania. Podczas ogłoszenia wyroku byli obecni prokurator oraz oskarżony. Rozprawę zamknięto o godz. 13.00.

(podpis Przewodniczącego)
Andrzej Makowski

(podpis Protokolanta)
Filip Dębiński

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gnieźnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Makowski

Protokolant: sekr. sąd. Filip Dębiński

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gnieźnie Jarosława Lipińskiego,
po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016 r. sprawy karnej:

Romana Kamińskiego (Kamiński), syna Andrzeja i Ewy z domu Michalska, urodzonego 20 stycznia 1990 r.
w Gnieźnie,
oskarżonego o to, że:

- I. w dniu 6 lipca 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, działając w celu użycia za autentyczny, a zarazem w celu uzyskania dla siebie pożyczki pieniężnej z Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie, podrobił dokument w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” poprzez podrobienie na nim podpisu właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego, przy czym pożyczki pieniężnej nie uzyskał, gdyż nie złożył stosownego wniosku w przedmiotowym Banku, tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
- II. w dniu 26 października 2015 r., w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu przywłaszczył sobie powierzony mu komputer marki Dell o wartości 2 500 złotych na szkodę Marka Liska, a następnie żelaznym prętem uszkodził bagażnik samochodu marki Audi A3, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Marka Liska, chcąc w ten sposób upozorować, że przedmiotowy komputer został utracony w wyniku kradzieży z włamaniem dokonanej przez inną osobę, przy czym wysokość zaistniałej w samochodzie szkody wyniosła 560 złotych, a nadto czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r., kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, za umyślne przestępstwo podobne z art. 279 § 1 k.k., tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
- III. w dniu 27 października 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wybicciu szyby w oknie tarasowym domu letniskowego wszedł do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia telewizor marki Sony o wartości 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD marki Sony o wartości 400 złotych na szkodę Piotra Walaska, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., popełnione w warunkach określonych

w art. 64 § 1 k.k. i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości, w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r. wymierzonej mu tym wyrokiem kary 2 lat pozbawienia wolności, tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

1. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu Romanowi Kamińskiemu w punkcie I, uznaje go za winnego tego, że w dniu 6 lipca 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, działając w celu użycia za autentyczny, podrobił dokument w postaci zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. o wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego przez niego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” poprzez podrobienie na nim podpisu właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego, tj. przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.
2. W ramach czynu zarzucanego oskarżonemu Romanowi Kamińskiemu w punkcie II, uznaje go za winnego tego, że w dniu 26 października 2015 r. w Gnieźnie, województwo wielkopolskie, uszkodził żelaznym prętem bagażnik samochodu marki Audi A3, numer rejestracyjny PGN 1234, stanowiący własność Marka Liska, a wysokość zaistniałej szkody wyniosła 560 złotych, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r., kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, za umyślne przestępstwo podobne z art. 279 § 1 k.k., tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
3. Oskarżonego Romana Kamińskiego uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w punkcie III, popełnionego w sposób tam opisany, tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.
4. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., wymierzone oskarżonemu Romanowi Kamińskiemu kary pozbawienia wolności w punktach 1, 2 i 3 łączy i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

(podpis Przewodniczącego)

SRR Andrzej Makowski

Adwokat Ryszard Morawski
Kancelaria Adwokacka w Gnieźnie
ul. Szeroka 20

Gniezno, dnia 22 lutego 2016 r.

Sygn. akt II K 1610/15

Do Sądu Rejonowego w Gnieźnie
Wydział II Karny
ul. Franciszkańska 9/10
62-200 Gniezno

Przedkładając w załączeniu upoważnienie do obrony udzielone mi przez Pana Romana Kamińskiego, oskarżonego w sprawie II K 1610/15, na podstawie art. 422 § 1 k.p.k., jako obrońca oskarżonego, wnoszę o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku z dnia 18 lutego 2016 r. i doręczenie mi go wraz z odpisem wyroku na adres kancelarii. Wniosek dotyczy całości wyroku.

Adwokat
Ryszard Morawski
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że na przedmiotowym dokumencie znajduje się potwierdzenie wpływu powyższego wniosku w dniu 22 lutego 2016 r. do Sądu Rejonowego w Gnieźnie, opatrzone stosownymi pieczęciami Biura Podawczego i II Wydziału Karnego tego Sądu.

UPOWAŻNIENIE DO OBRONY

Niniejszym ustanawiam adwokata Ryszarda Morawskiego

Kancelaria Adwokacka: ul. Szeroka 20 w Gnieźnie

moim obrońcą w sprawie II K 1610/15 Sądu Rejonowego w Gnieźnie, w której jestem oskarżony o przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 284 § 2 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. – upoważnienie do obrony obejmuje również obronę przed Sądem Okręgowym w Poznaniu, jako sądem odwoławczym.

Gniezno, dnia 22 lutego 2016 r.

(podpis oskarżonego)
Roman Kamiński

Uzasadnienie

W dniu 1 czerwca 2015 r. oskarżony Roman Kamiński został zatrudniony przez Roberta Matuszewskiego w należącym do niego Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”. Wynagrodzenie oskarżonego zostało ustalone na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Romana Kamińskiego,
- zeznania świadka Roberta Matuszewskiego.

Na początku lipca 2015 r. oskarżony zauważył w jednym z autokomisów używany samochód marki BMW, który kosztował 35 000 złotych. Samochód spodobał mu się. Chciał go kupić, ale nie posiadał pieniędzy. Postanowił uzyskać pożyczkę w Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie. Obawiał się jednak, że przy tak niskich zarobkach nie otrzyma pożyczki.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego Romana Kamińskiego.

Roman Kamiński zaobserwował, że Robert Matuszewski przechowuje w szufladzie biurka swoją imienną pieczętkę. Wychodząc z biura, zostawiał drzwi otwarte. Oskarżony sporządził w domu zaświadczenie, z którego wynikało, że zarabia 4 500 złotych miesięcznie brutto. W dniu 6 lipca 2015 r. wykorzystał nieobecność Roberta Matuszewskiego w biurze, wszedł do biura, wyjął jego imienną pieczętkę z biurka i przyłożył na przygotowanym zaświadczeniu. Następnie podpisał się imieniem i nazwiskiem Roberta Matuszewskiego. Dokumentem tym chciał posłużyć się w banku, ale w nocy przemyślał wszystko i następnego dnia zrezygnował ze swoich zamiarów. Opowiedział o swoim zachowaniu Robertowi Matuszewskiemu. Dał mu też sfalszowane zaświadczenie.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Romana Kamińskiego,
- zeznania świadka Roberta Matuszewskiego,
- zaświadczenie z dnia 6 lipca 2015 r.,
- opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego Leszka Białego.

W dniu 26 października 2015 r. Roman Kamiński spotkał się ze swoim kolegą Markiem Liskiem, który następnego dnia wyjeżdżał na tydzień do Anglii. Na prośbę oskarżonego, Marek Lisek oddał mu do używania w okresie jego nieobecności w Polsce, stanowiący jego własność samochód marki Audi A3, numer rejestracyjny PGN 1234. Marek Lisek poprosił jednocześnie Romana Kamińskiego, aby zawiózł jego rodzicom komputer marki Dell, który zakupił tego samego dnia za kwotę 2 500 złotych. Komputer znajdował się w bagażniku samochodu. Rodzice Marka Liska zamieszkują w miejscowości położonej w pobliżu Gniezna.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Romana Kamińskiego,
- zeznania świadka Marka Liska,
- faktura z dnia 26 października 2015 r. wystawiona przez firmę „Unix”.

Wieczorem oskarżony zaparkował samochód na ulicy przed blokiem, w którym zamieszkuje. Poszedł z kolegami na piwo. Wypił dwa piwa. Następnego dnia rano chciał zawieźć komputer rodzicom Marka Liska. Podeszedł do samochodu i nacisnął na pilocie funkcję „otwórz”, ale okazało się, że pojazd był otwarty. Przypomniał sobie wówczas, że poprzedniego dnia nie zamknął samochodu. Po zaparkowaniu auta, schował pilot do kieszeni i nie nacisnął funkcji „zamknij”. Pojazd nie nosił żadnych śladów uszkodzeń. Z bagażnika skradziono jednak komputer. Roman Kamiński nie zawiadomił Policji, ponieważ przestraszył się i uznał, że nikt mu nie uwierzy. Bał się oskarżenia o kradzież.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego Romana Kamińskiego.

Oskarżony postanowił dokonać włamania do domku letniskowego Piotra Walaska. Domek ten położony jest na obrzeżach Gniezna przy ul. Spacerowej. Roman Kamiński dowiedział się bowiem od Piotra Walaska, że kupił m.in. nowy telewizor oraz odtwarzacz płyt CD, którymi wyposażył swój domek. Postanowił skraść te przedmioty, sprzedać je i za uzyskane pieniądze kupić taki sam komputer, jaki skradziono. W tym celu, w dniu 27 października 2015 r. około godz. 22.30, pojechał samochodem marki Audi A3 w okolice wspomnianego domku letniskowego. Zaparkował przy furtce prowadzącej na posesję. Furtka była otwarta. Wszedł na posesję. Udał się na tył domku. Tam znajdował się taras. Kamieniem wybił szybę w drzwiach tarasowych i wszedł do środka. Telewizor o wartości 2 500 złotych i odtwarzacz płyt CD o wartości 400 złotych ustawił na podłodze wewnątrz domku przy drzwiach tarasowych. Przed zanieśieniem ich do samochodu postanowił upewnić się, czy kogoś nie ma w pobliżu. Podeszedł do furtki. Wówczas dostrzegł mężczyznę idącego ulicą z psem. Poznał, że był to Piotr Walasek.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Romana Kamińskiego,
- zeznania świadka Piotra Walaska,
- faktura z dnia 22 października 2015 r., wystawiona przez firmę „TV – Sprzęt”,
- protokół oględzin domku letniskowego.

Roman Kamiński przestraszył się, że zostanie rozpoznany. Wsiadł więc do samochodu i odjechał. Po przejechaniu kilku kilometrów zatrzymał się na jednej z leśnych dróg. Wyjął żelazny pręt z bagażnika. Prętem tym uszkodził bagażnik pojazdu. Ślady miały wskazywać na włamanie do bagażnika. Chodziło mu o upozorowanie włamania.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Romana Kamińskiego,
- zeznania świadka Marka Liska,
- protokół oględzin samochodu marki Audi A3.

Szkoda w samochodzie wyniosła 560 złotych.

Dowody:

- zeznania świadka Marka Liska,
- faktura z dnia 13 listopada 2015 r., wystawiona przez Zakład Naprawy Pojazdów „Błysk”.

Oskarżony pokrył straty poniesione przez Marka Liska i Piotra Walaska.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego Romana Kamińskiego,
- zeznania świadka Marka Liska,
- zeznania świadka Piotra Walaska.

Roman Kamiński jest kawalerem. Nie posiada dzieci. Z zawodu jest mechanikiem samochodowym. Nie pracuje. Nie posiada majątku. W przeszłości był dwukrotnie skazany. Pierwszy raz wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 24 maja 2011 r., sygn. akt II K 322/11, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 15 czerwca 2011 r. do 15 grudnia 2011 r. Drugi raz wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r.

Dowody:

- informacja zawierająca dane osobopoznawcze o oskarżonym Romanie Kamińskim,
- informacja z KRK,
- informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 24 maja 2011 r., sygn. akt II K 322/11,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12.

Oskarżony przyznał się do czynów zarzucanych mu w punktach I i III aktu oskarżenia. Jeżeli chodzi o punkt II, to przyznał się do uszkodzenia samochodu marki Audi A3, ale nie przyznał się do przywłaszczenia komputera.

Roman Kamiński wyjaśnił, że sporządził zaświadczenie, z którego wynikało, że zarabia w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max” 4 500 złotych brutto miesięcznie. Na zaświadczeniu tym przyłożył imienną pieczęć właściciela zakładu Roberta Matuszewskiego. Podpisał się też jego imieniem i nazwiskiem. Dokumentem tym chciał się posłużyć w Banku PKO BP Oddział w Gnieźnie w celu uzyskania pożyczki na zakup w autokomisie używanego samochodu marki BMW. Przemysłał jednak wszystko i zrezygnował z realizacji swojego zamiaru. Opowiedział o swoim zachowaniu Robertowi Matuszewskiemu i oddał mu przedmiotowe zaświadczenie.

Oskarżony wyjaśnił również, że w dniu 26 października 2015 r. Marek Lisek dał mu do używania samochód marki Audi A3. Poprosił go też o zawieszenie komputera marki Dell do jego rodziców. Komputer znajdował się w bagażniku.

Roman Kamiński stwierdził, że zaparkował samochód na ulicy przed blokiem, gdzie zamieszkuje. Zapomniał go jednak zamknąć. Ktoś skradł komputer z bagażnika. Chciał odkupić taki sam komputer jak skradziony. W celu uzyskania pieniędzy postanowił dokonać włamania do domku letniskowego Piotra Walaska. W dniu 27 października 2015 r. około 22.30 podjechał pod ten domek. Wybił szybę w oknie tarasowym. Wszedł do wnętrza. Znalazł telewizor i odtwarzacz płyt CD. Ustawił je na podłodze wewnątrz domku obok drzwi tarasowych. Przed zanieśieniem ich do samochodu postanowił sprawdzić, czy ktoś jest w pobliżu. Podeszedł do furtki. Zauważył wówczas nadchodzącego Piotra Walaska. Przestraszył się, wszedł do samochodu i odjechał. Po kilku kilometrach zatrzymał się na leśnej ścieżce i żelaznym prętem uszkodził bagażnik pojazdu. Uszkodzenia miały pozorować włamanie.

Sąd dał w pełni wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Są one konsekwentne, logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności w zeznaniach przesłuchanych świadków. Co istotne, nie ma żadnych dowodów na to, że Roman Kamiński przywłaszczył sobie komputer marki Dell. Oskarżyciel nie przedstawił w tej kwestii przekonujących argumentów. W tej sytuacji, także i w tym zakresie, należało dać wiarę oskarżonemu.

Robert Matuszewski szczegółowo przedstawił przebieg wydarzeń związanych z podrobieniem zaświadczenia z dnia 6 lipca 2015 r. Opisał też przebieg rozmowy z oskarżonym na ten temat.

Marek Lisek przyznał, że oddał Romanowi Kamińskiemu do używania samochód marki Audi A3. Po powrocie z Anglii dowiedział się od oskarżonego o kradzieży komputera. Roman Kamiński czuł się winny, ponieważ zapomniał zamknąć samochód. Dowiedział się też o okolicznościach uszkodzenia pojazdu. Pokrzywdzony uwierzył oskarżonemu.

Piotr Walasek zeznał, że o włamaniu do jego domku letniskowego dowiedział się od policjantów. Wybita została szyba w drzwiach tarasowych. Widział przygotowane do wyniesienia, stojące na podłodze wewnątrz domku przy drzwiach tarasowych, telewizor i odtwarzacz płyt CD.

Sąd dał wiarę zeznaniom wyżej wymienionych świadków. Nie mieli oni bowiem powodów, aby bezpodstawnie pomawiać Romana Kamińskiego. Należy podkreślić, że relacje tych świadków są zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego.

Sąd dał też wiarę dokumentom, które zostały ujawnione na rozprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.

Zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. Prawdą jest, że Roman Kamiński podrobił zaświadczenie z dnia 6 lipca 2015 r. w celu posłużenia się nim w banku, aby uzyskać pożyczkę. Niemniej, po podrobieniu tegoż dokumentu zrezygnował z realizacji swojego zamiaru. Nie podjął żadnych działań zmierzających do uzyskania pożyczki. Nie złożył stosownego wniosku i nie posłużył się podrobionym zaświadczeniem. Nie wszedł więc na etap usiłowania tegoż czynu, tj. nie podjął zachowań bezpośrednio zmierzających do jego dokonania (etap przygotowania nie jest w tym przypadku karalny).

Dlatego też, w ramach czynu zarzuconego Romanowi Kamińskiemu w punkcie I, Sąd uznał go za winnego przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. Podrabiając podpis Roberta Matuszewskiego na zaświadczeniu z dnia 6 lipca 2015 r., w którym zawarta była nieprawdziwa informacja o wysokości zarobków uzyskiwanych przez oskarżonego w Zakładzie Naprawy Samochodów „Max”, wyczerpał on bowiem znamiona tegoż przestępstwa. Sąd wymierzył Romanowi Kamińskiemu za ten czyn karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając taką karę Sąd miał na uwadze z jednej strony przyznanie się oskarżonego do winy i wyrażenie skruchy, a z drugiej strony jego uprzednią karalność oraz nadużycie zaufania pracodawcy.

W świetle poczynionych już wcześniej uwag, nie ma także podstaw do przyjęcia, że Roman Kamiński przywłaszczył sobie komputer marki Dell. W konsekwencji, w ramach czynu zarzuconego mu w punkcie II, Sąd uznał go za winnego przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. Uszkadzając żelaznym prętem bagażnik samochodu marki Audi A3 i wyrządzając szkodę w wysokości 560 złotych niewątpliwie wyczerpał znamiona tegoż czynu. Jego zachowanie należało też zakwalifikować w związku z art. 64 § 1 k.k. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12, został on wszak skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., tj. za przestępstwo podobne do przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w rozumieniu art. 115 § 3 k.k. Są to przestępstwa tego samego rodzaju, gdyż oba godzą w to samo dobro chronione prawem, jakim jest mienie. Poza tym, czyn z art. 288 § 1 k.k. został popełniony w ciągu pięciu lat po odbyciu przez Romana Kamińskiego,

w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r., kary dwóch lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

Za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k., Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Za okoliczności łagodzące Sąd uznał przyznanie się Romana Kamińskiego do winy, naprawienie szkody i wyrażenie skruchy, a za okoliczności obciążające uprzednią karalność, w szczególności działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k.

Wybijając szybę w oknie tarasowym domku letniskowego i zabierając telewizor marki Sony o wartości 2 500 złotych oraz odtwarzacz płyt CD marki Sony o wartości 400 złotych, oskarżony wyczerpał swoim postępowaniem znamiona kradzieży z włamaniem określonej w art. 279 § 1 k.k. Działał zarazem w warunkach recydywy wielokrotnej z art. 64 § 2 k.k. Ponownie popełnił bowiem przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. Był już przecież skazany za taki czyn wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 433/12. Z kolei, to ostatnie przestępstwo popełnił w warunkach art. 64 § 1 k.k., ponieważ czyn ten miał miejsce w dniu 9 marca 2012 r., a więc w ciągu 5 lat po odbyciu przez niego, w okresie od 15 czerwca 2011 r. do 15 grudnia 2011 r., kary 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 24 maja 2011 r., sygn. akt II K 322/11. Idąc dalej, obecnej kradzieży z włamaniem oskarżony dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu, w okresie od 24 września 2012 r. do 24 września 2014 r., kary 2 lat pozbawienia wolności wymierzonej mu w sprawie II 433/12.

Wymierzając Romanowi Kamińskiemu karę za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., tak jak w przypadku poprzednich czynów, Sąd miał na uwadze z jednej strony przyznanie się oskarżonego do winy, naprawienie szkody i wyrażenie skruchy, a z drugiej strony jego uprzednią karalność, w szczególności działanie w warunkach recydywy z art. 64 § 2 k.k.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., Sąd połączył wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając karę łączną w takim rozmiarze Sąd kierował się tym, że wszystkie przestępstwa zostały popełnione w stosunkowo nieodległych odstępach czasowych, ale godziły w różne dobra chronione prawem (mienie, rzetelność dokumentów). Zdaniem Sądu, kara ta zapewnia prawidłowe oddziaływanie wychowawcze i zapobiegawcze wobec Romana Kamińskiego, jak też czyni zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Roman Kamiński nie pracuje i nie posiada żadnych dochodów oraz majątku. Dlatego też, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

(podpis przewodniczącego)
SSR Andrzej Makowski

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony adwokatowi Ryszardowi Morawskiemu, obrońcy oskarżonego Romana Kamińskiego, w dniu 9 maja 2016 r.